

'Met de pen schrijf ik onrecht van me af'

Gerry Velema-Drent

Schrijfster

Gerry Velema-Drent (46) uit Roden schrijft aan de lopende band boeken. Vorige week verscheen haar 25ste boek: een (christelijke) familieroman die zich afspeelt op het platteland in Oost-Groningen waarin haar grootmoeder centraal staat. Behalve romans schrijft ze ook kinderboeken en verzorgt tevens uitgaven over speciale thema's als 'loverboys' en seksualiteit.

Door Koos Bijlsma

"Op school was ik helemaal niet zo goed in Nederlands. Maar ik heb veel fantasie en een sterk inlevingsvermogen. Zo ben ik aan het schrijven geraakt. In het begin schreef ik voornamelijk korte meditatieve stukjes. Die heb ik verzameld. Op m'n 30ste stapte ik naar een uitgeverij. Zo kwam ik terecht bij Kok Voorhoeve in Kampen.

M'n eerste boek verscheen onder de titel *De schoot van God*. Kort daarop schreef ik een boek over de adoptie van onze nu 20-jarige Braziliaanse zoon Tiago. Bij die adoptie ging alles mis wat er mis kon gaan. Hij bleek meervoudig gehandicapt. Hij hoort en ziet slecht en is ook verstandelijk gehandicapt. De bemiddelaar met wie wij de adoptie regelden, verdoezelde dit voor ons. Als moeder van drie 'normale' kinderen (nu 17, 23 en 24 jaar) moest ik ontzettend wennen aan een gehandicapt kind. Die wereld kende ik niet. Busjes met gehandicapte kinderen had ik nooit zien rijden en instellingen voor gehandicapten nooit van binnen gezien.

Dat we misleid waren, vond ik zó oneerlijk; dat raakte mij enorm. Ik gebruikte de pen om dit onrecht van me af te schrijven in het boek *Vragen om andermans problemen*. Tiago was zes jaar, toen hij bij ons kwam. Al na een jaar ging hij naar een orthopedische instelling voor blinden en doven in St. Michelsgestel. Hij woont nu in een tehuis in Roden. Voor geen goud zou ik hem willen missen.

Ook het schrijven van kinderboeken heeft m'n hart. Het zijn voornamelijk verhalen die ik dolgraag zélf had willen meemaken. Ze gaan over het buitenleven, over planten, dieren en bos waar kinderen allerlei spannende dingen beleven. Zelf ben ik opgegroeid in de stad Groningen. Als flat in de Wijert met slechts wat spaarzame strookjes groen tussen de blokken beton. Mijn gruwelijke hekel aan het stadsleven is in die tijd ontstaan. De stad Groningen vind ik mooi hoor, maar niet meer om te wonen.

Ook aan de lagere school bewaar ik niet zulke goede herinneringen. Ik zat op een christelijke school tussen de hervormde en gereformeerde kinderen. Omdat wij als gezin

bij de pinkstergemeente zaten, hoorde je er niet echt bij. Je had bij ons op school veel Zuidmolukse kinderen. De meeste kinderen die werden uitverkoren om naar de mavo/havo te gaan, waren blank. Hoewel ik uiteindelijk op de mavo terecht kwam, werd ik zelf ingedeeld bij de kleurlingen. Ik kon prima opschieten met mijn Molukse vriendinnetjes, daar niet van. Maar het systeem klopte niet. Dat zat mij dwars.

Die strijd tegen onrechtvaardigheid komt van pas in m'n werk voor het Scharlaken Koord. Deze (christelijke) stichting verleent hulp aan meisjes die via zogenoemde *loverboys* in de prostitutie zijn beland. Ik heb vele interviews gehad met slachtoffers om vervolgens enkele boeken te schrijven, waarin tegen dit verschijnsel wordt gewaarschuwd. *Verliefd, verleid, verkocht* is zo'n boek dat veel wordt gelezen op scholen. Het ronselen van meisjes gebeurt echt niet alleen in de grote steden. Je ziet het ook op het platteland.

Ik schrijf ook boeken over seksualiteit voor jongeren. Ik probeer ze voor te houden dat seks meer is dan lust. De campagne *Safe seks* van de overheid zegt te weinig over de waarde van seksualiteit in je leven. Die waarde ontdek je als jongere alleen als je er verstandig mee omgaat. Op spreekbeurten over seksualiteit kom ik regelmatig vrouwelijke leeftijdsgenoten tegen die me toevertrouwen dat ze een hekel hebben aan hun eigen lijf. Dat geeft spanningen in de relatie met hun man. Daarom werk ik nu aan een boek over seksualiteit voor echtparen dat eigenlijk al klaar had moet zijn.

Meer informatie op: www.gerryvelema.nl

